

מאחורי המירקע פיטורים עדינים וזמנים

כל טכנאי הטלוויזיה קיבלו ביום השישי בצהריים מיכתב אישי, על גבי נייר סטנסיל, מאת עמרם עמר, סמנכ"ל רשות השידור לענייני כוח אדם. המיכתב מפרט את החלטת הוועדה המנהלת של הרשות להשבתת מגן. נאמר בו, בין השאר: "לאור מצב הכרזת חירום זה מחליט הוועדה המנהלת להפסיק את עבודתם של העובדים בטלוויזיה, בדירוג הנרסאים ומהנרסים, החל ביום 19.6.87, שעה 14.00. לעובדים אלה לא ישולם שכר בעד התקופה מיום זה ועד ליום שובם לעבודה מלאה ותקינה. כתוצאה מכך לא ניתן יהיה לקיים את השידורים בטלוויזיה.

על יסוד החלטת הוועדה המנהלת הנ"ל הנני להודיע כי מיום 19.6.87 שעה 14.00 אינך נדרש עוד לבוא לעבודה ברשות השידור, וכי לא ישולם לך שכר מיום זה ועד ליום שובם של כלל העובדים בדירוג הנרסאים ומהנרסים בטלוויזיה לעבודה מלאה ותקינה."

עם חידוש השידורים ביום השני כלילה יתחיל הוויכוח על תשלום השכר עבור ימי ההשבתה.

מה שלא נראה

הטלוויזיה החינוכית הקליטה ביום השישי בכוכר, כרגיל, תוכנית של מוספי המוספים.

באותו היום בצהריים הודיעה ההסתדרות כי היא משביתה גם את שידורי הטלוויזיה הזאת כמחאה על השבתת המגן של הנהלת הרשות את הטלוויזיה הכללית.

מוסף המוספים לא שודר בתוכנית שלא שודרה היתה המשוררת ציפי שחרור כמראינת אורחת, והתארחו בה עמוס מוקרי, שכתב ספר בשם צמא על הנביא עמוס, ו"ר שמאי גילר, רופא כירורג, שהוא גם צייר בש"ע. עות'הפנאי והמצייר לבנות שבורים, ו"אדם שהיה ברכבת הניצולים של ישר"אל ודולף קסטנר.

כן ולא

בשבוע שעבר נפגשו במסיבה כולל אנבי אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, חיים יבין, מנהל הטלוויזיה ויאיר שטרן, מנהל חטיבת החדשות בטלוויזיה. השלושה התווכחו ביניהם על ראיין ששודר בערב הקודם כולל וויזיה בתוכנית חדשות הלילה. מנ"ש רז, עורך ומגיש התוכנית, ראיין אב שכול ממלחמת הלבנון, שיצא נגד המלחמה וההנהגה. הוא חזר על דבריו שאמר באותו היום בכוכר, באזכרה לח"ל המילחמה.

פורת אמר שלא היה צריך להביא אותו לאולפן, מכיוון שאינו משקף את דעתם של כל ההורים השכולים. הוא הוסיף כי אילו היו הרברים מובאים כשידור מבית הקברות, הוא היה מחייב את השידור, אך שלל את הכאת האיש לאולפן.

שטרן ויבין היו דווקא בעד הכאתו של האיש לאולפן חדשות הלילה, ואמרו כי זה היה המעשה הנכון לעשות מכחינה עיתונאית.

מאחורי המיקרופון לא שוברים שביתה

ביום הראשון בכוכר פנה מ"כ ינן, יו"ר הוועדה המנהלת של רשות השידור לנחמן שי, מפקד גלי צה"ל בפנייתו ביקש ינן שגל"ץ תשרר מיבוקי החדשות ככל שעה עגולה. שי שקל את הפניה בכובד ראש. הוא התייעץ עם מפקדיו בצה"ל ועם יועצים משפטיים, ולבסוף החליט שי היענות לפנייתו של יו"ר הוועדה המנהלת תיחשב כהתערבות נסיכסודי העבודה ברשות השידור.

מזה תקופה משרדת התחנה הצבי אית מיבוקים בכל שעה בחציה, במקום פריצות לתוכניות, כמו שהיה נהוג בעבר. בעיקבות השבתת רשות השידור, החליטו בגל"ץ להרחיב את מתכונת מיבוקי החצי גם מעבר לשעות הרגילות, כלומר מעבר לשעה 7 בערב. אנשי גל"ץ אינם רואים פעולה זו כשבירת שביתה. הם נשענים על בקי שתה של הנהלת הרשות לשרד מיבוקים ככל שעה עגולה, וגם על רצונו של הציבור לדעת חדשות, והם מספיקים אותן.



ח"כ רמון בשטח הגדול

שי גם הסכיר שבסוף השבוע, שישי שבת, לא שידרה התחנה הצבאית מיבוקי חדשות, מכיוון שאינה נוהגת לעשות זאת גם בימים כתיקונם, כאשר קול ישראל אינו שובת.

מאות קריאות של מאוינים שביקשו: "תנו לנו חדשות!"

המאוינים נתלים בגל"ץ ככ"ר רשימה, מתוקף היותה התחנה היחידה המשרדת גם שידורי אקטואליה וחדשות, כמתכונת שונות.

ביום הראשון נערך בגל"ץ יום שידורים מיוחד לכבוד שבוע הספר. אלה היו שידורים שעסקו בספרים, כספרים ובסיפורות. עובדים אחדים בתחנה הציעו לשנות את מתכונת יום השידורים המיוחד לטובת המאוינים הרבים שאינם מעוניינים רק בכתובת כבדה. הם הציעו לשנות את שידורי אותו היום, או לחילופין לפצל את שידורי התחנה לשתי רשתות — איי אם ואי.אם, ולשרד כאחד הערוצים מוסיקה. אך שי פסל את הרעיון כדי שלא ייראה כאילו צה"ל, באמצעות תחנת השידור שלו, מנצל את המצב ומתערב בטיכסודי העבודה.

חברים מהסיינטולוגיה

הטלוויזיה החינוכית (לשעבר הלי-מודית) וגל"ץ צה"ל יערכו שידור סטריאופוני בזמני של הופעה של ציק קוריאה והאלקטריק בנד, שהוקלטה כשנה שעברה במרדכי שכספר.

זו הפעם הראשונה ששני כל"יי תיקשורת האלקטרוניים האלה משתפים פעולה ביניהם. המיבצע התאפשר תודות לחברות מיוחדת במינה בין דני קרפל, עורך מוסיקה בגל"ץ, לבין ציק קוריאה, השניים הכירו זה את זה לפני שנים אחדות, משום ששניהם פעילים בסיינטולוגיה, והם התיידדו מאוד. לפני זמן לא רב הוציא קוריאה לשוק תקליט חדש. הראשון שקיבל את הקלטות השירים בכל העולם היה דווקא קרפל, וגל"ץ היתה התחנה הראשונה בתכל ששידרה את המוסיקה של התקליט החדש, עוד לפני שיצא לשוק.

בגלל הקשרים המיוחדים האלה קיבל הפעם קרפל את הקלטת המופע ממרדכי, בצירוף סרט הווידאו. כשבידו הסרט הלך לטלוויזיה החינוכית, יצר את השידור, וכך אפשר היה לשמוע ולראות את קוריאה והלהקה ביום החמישי, כ"ד אחרי הצהריים, ברשת האפי"אם של גל"ץ ובטלוויזיה החינוכית.

קוריאה עצמו, אגב, יגיע לארץ ימים אחדים אחר כך, כדי להשתתף בחגיגת המוסיקה בשפיים.

חברים הגיעו לרמלה

ח"כ חיים רמון הוא האורח בתוכנית הבאה של מראה מקום, שאותה עורכת שרה דורון בגל"ץ צה"ל. בתוכנית מבקשת דורון מן האורח שיקח אותה למקום מסוים בארץ, ויספר סיפור על המקום. רמון בחר ללכת ליפו, לשכונה שבה גדל, שנקראת אז "השטח הגדול".

כל העיר היתה מיגרש מישחקים אחד גדול, וילד גדל כאשר השטח הגדול הוא מיגרש מישחקים והים הוא בריכת השחיה שלו, קשה לו לבוא בטעות.

רמון מסתובב בליוויית המיקרופון גם כנמליפו, בבית החולים הצרפתי שבשכונה וליד השעון, ונוכח בחברים מאז: "חלק מהחברים שלי לא הגיעו לכנסת, אלא למקומות פחות סימפטיים, כמו תלמונר ורמון, ואפילו רמ"ל. דווקא חלק מהנערים היותר בולטים הלכו לכיוונים של פשע, כי פשע היה אחת האופציות של נער שגרל בסביבה הזאת."

התוכנית תשודר ביום השישי ב"5 אחרי הצהריים.

בתוכני הרשות

הרכב חדש

לועד המנהל

הוועדה המנהלת של רשות השידור מסיים את תקופת כהונתו המוארכת ב"30 בחודש יוני.

יצחק נבון, שר החינוך והשר הממונה על הרשות, הודיע כי לא יאריך בפעם נוספת את כהונתו של הוועד. בינתיים החליטה הממשלה, באופן עקרוני, להגדיל את מספר חברי הוועדה מנהל משיבע ל"11. כך יהיו בוועד חמישה חברים מגוש המערך, חמישה מגוש הליכוד ואחד מהא"ם, כלומר מהמפד"ל.

המערך והליכוד יעניקו כל אחד מקום משלהם לאופוזיציה המטעם, זה משמאל וזה מימין.

כמו שנראה כרגע, יהיו חברי המערך בוועד רזני סיינטולוגי, המכהן גם היום בתפקיד, ישראל פלג, שהוא מועמד המערך לתפקיד יו"ר הרשות (כמו שהודיע עוזי ברעם, מוכ"ל המפלגה, וגם השר נבון), רפי אלול, ראש מועצת מוכרת ביתיה, ר"ר דינה גורן מר"ץ, ועוד אדם אחד, שעליו עדיין לא הוחלט.

שאל עמר, היום חברוועד מטעם הליכוד, הוא מועמד מפלגתו ל"תפקיד המישהנהלי, במקום דויד אדמוני, המכהן כיום בתפקיד זה.

ענת פרנקופטי



איכיון העולם הזה

מות הזאבה הבודדה

להתקרב זה לזו, לא לנחם, לא לשתף זה את זה באבלם.

האם, קשישה בשימלה חומה, פיר חונית, שזיפיה עדיין ניכר, מיררה בככי לימין הקבר. לרגליה של רחל המתה ניצב האב. נמוך יקומה, אפו סולד, הי ליכתו גאה.

יעקב ליטאי מיהר לשאת אשה שניה. היא ילדה לו את דני ליטאי. וכמו באגדות, לא אהבה את בנותיה החור-גות. רחל ודליה נשלחו לפנימייה רתית בכני-ברק, ארבע שנים. מגיל 8 עד 12, למדה רחל בפנימיה.

20 שנים אחרי כך פירסמה את סיפיה הראשון, ברקיע החמישי, בו היא מספרת על מאיה חרמוני וקורותיה במ"עון המזונת, העשב, הרחק מהוריה, מחייה הקודמים.

מתוך הספר, פרק עשרים ושניים, האב בא לביקור:

"הוא אינו רואה מאומה: את ביטנה הרפויה של המיטה, את השמיכה הרהה, הממורטטת, את הסדינים המזוהמים, את הקפיצים שניתקו ושמשו לריצפה, את המזוזה שהספיק להקיא את מרבית הקש מביטנו, את ציורי רסי הפשפשים על הקירות, את הטיח שנשר ונשר עם כל טריקת דלת. היא, מאיה, שוב אינה חשה בכך, אבל הוא — חובה עליו לראות, להריח את

לא להתקרב אל הקבר הפי תוח צעק שוב ושוב הקברן. האדמה רכה, עלולה להיות כאן מפולת"

הצעקות האלה, יותר משנועדו להוהיר מפני סכנה ממשית, כמו התריעו על מצב שקיים ממילא. כי רחל איתן היתה אחת מסימניה הבולטים של תקופה פה, וכשמתה לקחה איתה את התקופה הזאת, משאירה אחריה תחילתה של מפולת, אומרת אחת מידידותיה.

רחל איתן נולדה ב"1931 בתל-אביב, סבה מצד אביה היה מראשוני מובילי הזיפוף בתל-אביב הקטנה. אחרי כך הקים את ש.ל.ב. — חברת תר-כלה גדולה.

אביה, יעקב ליטאי, היה איש מפ"ם נלהב. הוא נשא את אמה לאשה כשי שניהם היו צעירים מאוד, ומייד גרר אותה אחר רעיונותיו.

כמה ימים לפני שנולדתי כבר צעדתי בהפגנות האחד במאי, אמרה רחל בראיון עיתונאי.

כשהיתה בת 7 התגרשו הוריה. אשה אחרת ופרשיות אהבים נפתלות היו מעורבים בגירושם. הבנות, רחל ודליה, עברו לרשותו של האב.

50 שנה חלפו מאז, אבל הפרידה היא חזקה מהזמן. גם אל מול הקבר הפתוח מקפידו הוריה של רחל שלא